

Kantajan mukaan pyrkimys antaa lähiverkoille oma tietoliikennetehtävä perustuu näkemykseen, jossa tietoliikenteen käsite on ymmärretty liian laajaksi. Kantaja katsoo, että tietoliikennelaitteiden pääasiallinen ominaisuus on se, että niillä voidaan lähettää tietoa etäisyyksistä piittaamatta, mikä on niiden olennainen ero lähiverkkoihin verrattuna. Tämä etäisyysero liittyy lisäksi suoraan eroon suoritettavissa tehtävissä. Tiedonsiirto lähiverkon sisällä tapahtuu erittäin nopeasti, mikä on teknisesti mahdollista ainoastaan lyhyillä etäisyyksillä. Tietoliikenteessä, jossa kysymys on pitkistä etäisyyksistä, maksimaaliset nopeudet eivät sitä vastoin ole yhtä suuria.

Kantaja toteaa myös, että kyseinen laitteisto täyttää kaikki 84 luvun 5 B huomautuksessa määrätyt kolme edellytystä sille, että yksikköä pidetään täydellisen järjestelmän osana, jolloin se 5 C huomautuksen perusteella kuuluu nimikkeeseen 8471. Asiassa kysymys on näet ainoastaan tietokonejärjestelmän osana käytettävästä laitteesta, joka voidaan yhdistää keskusyksikköön lähiverkon tai lähiverkkojen avulla, ja se soveltuu vastaanottamaan tietoja muodossa, jota järjestelmä voi käyttää.

Hewlett Packard Europe BV:n 20.8.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-134/98)

(98/C 358/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Hewlett Packard Europe BV, kotipaikka Amstelveen (Alankomaat), on nostanut 20.8.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Fabrice Goguel ja Anne Trager, Pariisi, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Aloyse May, 31 Grand-rue.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission päätöksen 98/406/EY (EYVL L 178, 23.6.1998, s. 45) siltä osin kuin tällä päätöksellä on kumottu sitovat tariffitiedot nro FR 12030199701394, nro FR 12030199702134 ja nro FR 12030199702135, joilla kyseiset laitteet oli oikealla tavalla luokiteltu nimikkeeseen 8471 80,

— velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa usean sitovan tariffitiedon kumoamisen. Nämä tariffitiedot koskevat eräitä kytkentälaitteita, joita käytetään lähiverkoissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-133/98, Hewlett Packard France vastaan komissio.

**Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato
7.9.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-139/98)

(98/C 358/34)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato on nostanut 7.9.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat valtionasiamiehet Pier Giorgio Ferri ja Danilo Del Gaizo, ja prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, rue Marie Adelaïde 5.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa ensisijaisesti riidanalaisen päätöksen kannekirjelmän B kohdassa (8 ja sitä seuraavat alakohdat) esitetyillä perusteilla;

— kumoaa toissijaisesti päätöksen riitautetuilta osin muilla kannekirjelmässä esitetyillä perusteilla ja lieventää vastaavasti määrättyä seuraamusta;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana on Amministrazione finanziaria dello Stato Italianon alainen yksikkö, joka vastaa useiden erilaisten hallinnollisten tehtävien lisäksi valmistetun tupakan tuottami-

sesta ja tukkumyynnistä. Vastaaja katsoi riidanalaisessa päätöksessään⁽¹⁾, että tietyt kantajana olevan laitoksen menettelytavat, jotka liittyivät muiden tuottajien savukkeiden myynnissä käytettyihin vakioehtoihin, ja tietyt yksipuoliset menettelyt suhteessa tuontisavukkeiden jakelusta ja myynnistä vastaaviin elimiin, olivat EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan vastaisia⁽²⁾. Komission mukaan päätöksessä tarkoitetuilla menettelyillä pyrittiin suojaamaan ja vahvistamaan laitoksen asemaa tupakkamarkkinoilla.

Kantaja esittää väitteidensä tueksi, että komissio on pyrkinyt erottamaan Italian markkinat muista eurooppalaisista markkinoista aivan liian yleisluontoisilla ja muutenkin riittämättömällä perusteilla. Määrävän aseman osalta savukkeiden tukkumyynnin markkinoilla, kantaja esittää, että yhteisön tuottajat eivät joutuneet kärsimään sen vahvasta asemasta markkinoilla, koska niillä oli mahdollisuus perustaa oma jakeluverkosto, koska Italian markkinoilla toimii vastaavien tuotteiden jakelussa muitakin yrityksiä. Näin ollen ulkomaisilla yrityksillä oli todelliset mahdollisuudet käyttää useita muita alan elinkeinonharjoittajia, joilla oli veroviranomaisten lupa myydä tällaisia valmisteveron alaisia tuotteita ja näitä tuotteita kohdeltiin hallinnollisesti ja kirjanpidollisesti aivan vastaavalla tavalla kuin valmistettua tupakkaa.

Kantaja väittää, että savukkeiden myynnin vapauttamisen jälkeen se on toiminut markkinoilla kolmansien lukuun niiden määrien osalta, jotka jäävät myynnistä sen varastoihin, eikä sen intressissä ole nykyisen jakeluverkostonsa kehittäminen. Myyntisopimusten osalta kantaja väittää, ettei AAMS:llä ole jakelussaan ylikapasiteettia markkinoiden tavarantoimitusten normaalivaatimuksiin nähden, ja se, että se kieltäytyy neuvottelemasta yksittäisten tuottajien kanssa tuottajakohtaiset myyntiehdot, perustuu tarpeeseen olla sitoutumatta yksittäisiin tuottajiin nähden erillisiin ja erityisiin ehtoihin, joita ei voitaisi taata kaikille muillekin tuottajille kantajan yleisen myyntiorganisaation puitteissa. Kantajan rajoitetut varastointimahdollisuudet selittävät myös 30 prosentin rajan, joka on asetettu mahdollisille lisämäärille uusia savukemerkkejä markkinoille laskettaessa, siltä osin kuin määrät ylittävät kulutusennusteiden asettamat rajat. Savukkeiden valvontaa koskevan ehdon osalta on kantajan mukaan syytä muistaa, että sillä on oikeus ja velvollisuus valvoa myymiänsä tuotteita varmistuakseen siitä, ettei alalla voimassa olevaa lainsäädäntöä rikota.

Lisäksi kantaja torjuu komission väitteet, jotka koskevat määrävän aseman väärinkäyttönä pidettyjä yksipuolisia menettelyjä (kuukausittain myönnettävien määrien lisäyksien hylkääminen ja toimet, jotka koskevat myyntipisteitä ja jälleenmyyntiä). Erityisesti jälleenmyynnin osalta kantaja toteaa, että koska toimet on annettu julkista valtaa käyttäen, niitä ei voida tarkastella neuvoston asetuksella N:o 17 perustetussa menettelyssä, koska kyseessä on toiminta, jota kantaja harjoittaa yksinomaan yrityksen ominaisuudessa. Kantajan mukaan kilpailusääntöjä ei voida välittömästi soveltaa toimiin, jotka eivät kuulu AAMS:n

harjoittamaan yritystoimintaan savukkeiden tuottajana ja tukkumyyjänä.

⁽¹⁾ EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan soveltamismenettelystä 17 päivänä kesäkuuta 1998 tehty komission päätös IV/36.010-F3 — Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato.

⁽²⁾ Mainitun päätöksen 2 ja 3 artikla.

Filippos Pierrosin 9.9.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-141/98)

(98/C 358/35)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Filippos Pierros on nostanut 9.9.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Nikolaos Korigiannakis, Ateena, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Brown Holding S. A., route d'Esch 310, 1471 Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen DG XXIII/MaS(98) 1009, jossa kantajaa vaaditaan palauttamaan 24 000 ecua, koska ne on maksettu aiheuttomasti siinä yhteydessä, kun maksettiin se avustus, jonka komissio myönsi Itä-Euroopan maiden kanssa tehtävää yhteistyötä käsittelevälle laajennetulle työryhmälle Budapestissä 11.—13.4.1991 pidetyn matkailua koskevan euroopanlaajuisen konferenssin järjestämiseksi, koska kyseinen päätös on yhteisön oikeuden ja erityisesti perustamissopimuksen 173 ja 190 artiklan vastainen hallintotoimien perusteluvelvollisuuden rikkomisen sekä niiden yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden loukkaamisen, jotka koskevat etukäteen tapahtuvaa kuulemista, hyvää hallintotapaa, hallintotoimien huolellista valmistelemista ja perusteltua luottamusta, ja harkintavallan väärinkäytön vuoksi;
- kumoaa näiden samojen syiden johdosta kaikki kyseiseen päätökseen liittyvät muut päätökset tai itsenäiset päätökset ja kaikki hallintotoimet, oikeudelliset toimet tai täytäntöönpanotoimet, erityisesti 24 000 ecun suuruisen veloituskaskelman;
- toteaa, että kaikki sellaiset saatavat, joita komissio voi edellä mainitun päätöksen perusteella vaatia, ovat vanhentuneita kantajan 11.1.1991 tekemän ilmoituksen 4 §:n johdosta;
- toteaa, että kantajalla on oikeus tutustua asiakirjoihin;